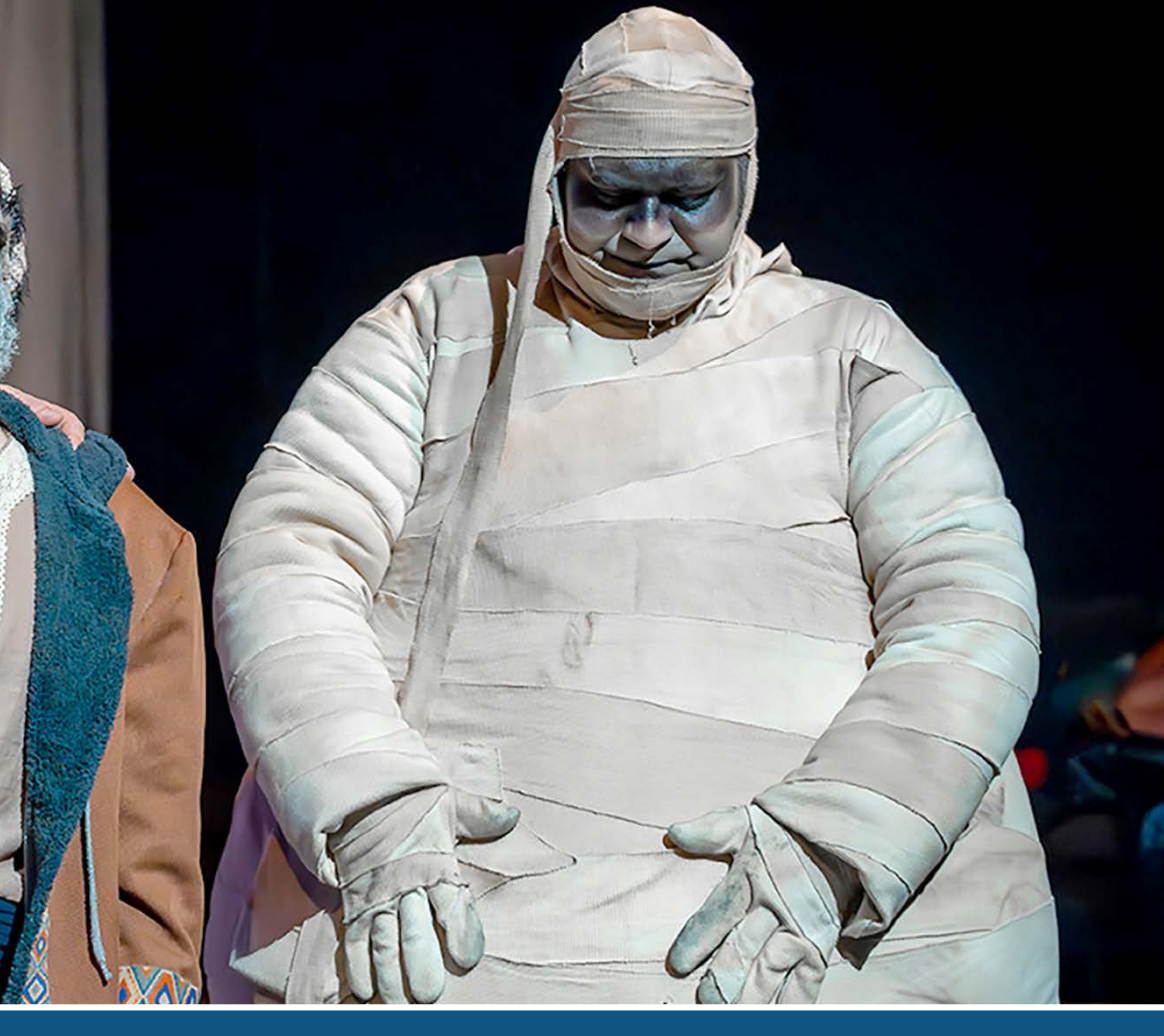

گفت‌وگوی صبا با عوامل نمایش هتل ترانسیلوانیا (شعبه در ایران)

انیمیشن‌های موفق دنیا

مریم عظیمی
گفت‌وگو
«هتل ترانسیلوانیا» (شعبه در ایران) دومین نمایش کودک و نوجوانی است که به کارگردانی امین گلستانه روی صحنه پردیس شهرزاد می‌رود. گلستانه، کاراکترهای شناخته شده انیمیشن‌های موفق را به جغرافیای ایران می‌کشاند و با بهره‌گیری از فرهنگ، اسطوره‌ها و کاراکترهایی از دل قصه‌های ایرانی چالش‌های جدیدی پیش روی این کاراکترهای محبوب می‌گذارد. در ادامه‌گپ‌وگفت‌خبرنگار صبا با عوامل این نمایش را می‌خوانید.

امین گلستانه، کارگردان:

کودک درونمان را به فراموشی سپرده‌ایم

لطفاً از چگونگی آغاز فعالیت‌تان در عرصه کودک و نوجوان بگویید.

حوزه اصلی فعالیت من سینما است و در واقع بازیگر سینما، تئاتر و تلویزیون هستم تقریباً دو سال پیش بود که ایده استفاده از انیمیشن در مختصات صحنه تئاتر به ذهنم رسید چرا که جای خالی صنعت سرگرمی خانواده یعنی نمایش‌هایی که مبتنی بر لذت بردن خانواده در کنار هم است و لزوماً مخاطب آن کودک یا نوجوان نیست را حس می‌کردم. در همین راستا در اردیبهشت ۱۴۰۳ نمایش کارخانه هیولاها (سالیوان در ایران) را روی صحنه بردم و خدا را شکر با اقبال بسیار خوبی رو به رو شدم و بعد از آن نیز نمایش «هتل ترانسیلوانیا» که در حال حاضر روی صحنه است. به نظر من در حوزه تئاتر کودک و نوجوان این ضعف وجود داشت که کارها یا لزوماً برای سنین کودک و نوجوان و با مضامین مخصوص این گروه سنی طراحی شده و خانواده‌های همراه در نظر گرفته نمی‌شوند، بر همین اساس سعی کردم که به عنوان مثال مشابه دیزنی لند به قصه نگاه کنم و به گونه‌ای کار را طراحی کنم که خانواده‌ها نیز لذت ببرند.

با توجه به بعد خلاقانه پروژه با چه چالش‌هایی رو به رو بودید؟

من در انتخاب بازیگران سعی کردم از بازیگرانی استفاده کنم که تا حدود زیادی از نظر دینامیک بدن و فیزیکال به شخصیت‌ها نزدیک باشند در کنار این تیمی که در پروژه قبلی با من همکاری می‌کردند در این اثر هم حضور داشتند و در این دو زمینه به چالش نخوردم اما پروداکشن این دست آثار پرهزینه‌تر از دیگر کارهای کودک است و در بخش سرمایه‌گذاری و تهیه و سالیان اجرا با چالش‌های زیادی روبرو بودیم همینطور رویکرد مرکز هنرهای نمایشی نسبت به آثاری از این دست کمی چالش برانگیز بود چرا که برخی از دوستان در این مرکز معتقد بودند که این اثر مربوط به حوزه کودک است و برخی دیگر آن را متناسب به حوزه بزرگسال می‌دیدند و حوزه‌ای در این میان تعریف نشده که بتواند هر دو گروه را پوشش بدهد بنابراین کار باید مطلقاً کودک و نوجوان یا مطلقاً بزرگسال باشد و در واقع بزرگترین چالشی که ما داشتیم در همین راستا بود.

برای تطبیق دادن قصه انیمیشن بیشتر به چه مواردی توجه داشتید؟

من معمولاً قصه را تغییر نمی‌دهم و بر اساس جهان انیمیشنی که انتخاب می‌کنم پیش می‌روم و در واقع آن جهان را ادامه می‌دهم یعنی قصه را وارد ایران کرده اصطلاحاً ایرانیزه می‌کنم و برایم مهم است که قصه از جهان انیمیشن جدا نباشد و از قوانین جهان انیمیشن پیروی کند بنابراین من سعی می‌کنم به گونه‌ای این کار را انجام دهم که هم باورپذیر باشد و هم بتوانم ایران را جلوه بدهم یعنی قلاب اولیه ورود این کاراکترها و ورودشان به ایران است مثلاً در نمایش قبلی یعنی کارخانه هیولاها سالیوان به اشتباه در اتاق دختر بچه‌ای در ایران را می‌گشاید و از آنجاییکه به دلیل تحریم، ارتباطات قطع شده در ایران می‌ماند در ادامه من شش دیو و هیولای ادبیات شفاهی ایران را وارد قصه این نمایش کردم یعنی با آنکه قلاب اولیه قصه ورود این کاراکترهای انیمیشنی به ایران هستند سعی می‌کنم که در کنارش کاراکترهای ایرانی را نیز معرفی کنم و در این قصه نیز کاراکترهای والار و خاتون معرفی می‌شوند. کاراکتر والار یک کاراکتر کاملاً ذهنی است که از تخیل خودم نشئت می‌گیرد و خاتون هم برگرفته از الهه برکت و چشمه‌های گیلان است.

نام والار چگونه انتخاب شد؟

من برای این کاراکتر به دنبال نامی بودم که متناسب باشد و با توجه به اینکه موقعیت قصه در شمال بود به دنبال یک نام بومی می‌گشتم که با نام کاراکترهای «ولاد» و «لرد» همخوانی داشته باشد. در جستجویی

تاکنون چه بازخوردی از مخاطب گرفته‌اید؟

ما بازخوردهای بسیار جالب و گاه عجیبی را تجربه می‌کنیم مخاطب ما تقریباً ۴۰ درصد بزرگسال و ۶۰ درصد کودک و نوجوان هستند و این ترکیب گاهی به ۵۰/۵۰ هم می‌رسد. من معمولاً قبل از آغاز نمایش با مخاطب صحبت می‌کنم چون بسیاری از مخاطبان بر اساس آن ذهنیتی که دارند فکر کنند که باید خیلی آرام به تماشای اثر بنشینند اما من این نکته را یادآور می‌شوم که این حق ماست که لذت ببریم و اینجا قرار است زمان شادی را کنار فرزندانمان بگذرانیم نکته اصلی کلام من این است که ما بزرگترها به شدت کودک درونمان را به فراموشی سپرده‌ایم و به خاطر جو زمانه دیگر به اورسیدگی نمی‌کنیم. والد درونمان اجازه نمی‌دهد که حتی این کودک درون شادی کند، بخندد یا دست بزند و برای اینکه بتوانم این ذهنیت را در مخاطب بشکنم پیش از شروع نمایش حتماً صحبت می‌کنم و خوشبختانه بازخوردهای خیلی شیرینی تاکنون گرفته‌ایم مردم با حال خوب از سالن خارج می‌شوند و نشانه‌های آن را در کامنت‌های مخاطبان تیوال می‌بینیم و آن ۱۰ درصد نقدی که وجود دارد هم به مسئله سلیقه برمی‌گردد. خوشبختانه این اثر حتی بازخوردهای بین‌المللی هم داشت و دویچه وله خبر این نمایش را کار کرد. این بازخوردها حتی خارج از تصور تیم بود و فکر نمی‌کردیم که این نمایش بتواند رکوردهای فروش را جابجا کند درسته همین لحظه که ما صحبت می‌کنیم کار ۲ میلیاردی شده و این اولین بار است که یک نمایش کودک در ایران به این میزان فروش دست پیدا می‌کند و میلیاردی می‌شود.

فرهاد اتقیایی، بازیگر:

سعی کردم نقشم شبیه کاراکتر انیمیشن باشد

شما دوبلور اصلی این کاراکتر لولوخان در انیمیشن «هتل ترانسیلوانیا» هستید اما اساساً چگونه این نقش به شما

که میان اسامی گیلانی داشتم با اسم ولار یا والار که هر دو به کار برده می‌شوند رو به رو شدم که به معنی تلاطم و تلاطم موجهای آب بود و به نظرم آمد که اسم جذابی است و هم آوای ولاد هم هست.

در مورد طراحی لباس و تن پوش‌هایی که در کار استفاده شده بفرمایید.

این بخش از کار به شدت مرحله سختی بود چون در ایران در زمینه متریا و مواد مورد نیاز ساخت با محدودیت‌هایی مواجه هستیم همینطور قیمت بالای ملزوماتی که در طراحی لباس کاراکترها و یا تن پوش عروسک‌ها وجود دارد چالش‌هایی ایجاد می‌کند مثلاً کاراکتر مومیایی در انیمیشن یک سری جزئیات دیگر نیز دارد اما ما سعی کردیم بر اساس استانداردهای فرهنگی خودمان این تن پوش را آداپته کنیم، این تغییرات در عین حال باید به گونه‌ای باشد که از کاراکتر بیرون نزنند به همین دلیل طراحی، دوخت و ساخت لباس و تن پوش مومیایی به شدت سخت بود اما به لطف خانم نیاز حمیدی و خانم فاطمه عباسی که عروسک ساز ما در هر دو پروژه بودند کار انجام شد. این دوستان با دقت و حوصله زیادی کار را پیش بردند به خصوص که ما به خاطر مجوزها از نظر زمانی در شرایط خاصی قرار گرفتیم اما خوشبختانه با تلاش این عزیزان لباس‌ها و تن پوش‌های نمایش با کیفیت بسیار بالا به اجرا رسید.

آیا قصد دارید این مسیر را با انیمیشنی دیگر ادامه دهید؟

بله قطعاً، البته فعلاً تصمیم دارم که نمایش «کارخانه هیولاها» را دوباره در سال پیش روی صحنه ببرم و سه کانسپت جدید نیز برای سال آینده آماده کرده‌ام تا این تولیدات را به پنج اثر برسانم و خیلی دوست دارم که در این مسیر بتوانم راهی بگشایم در حال حاضر نیز با چند انتشاراتی مذاکراتی برای چاپ این نمایشنامه‌ها انجام می‌دهم که امیدوارم به نتیجه برسد.